

Пуковник Саша Недељковић, командант Мешовите артиљеријске бригаде

Маневар ватром и по

Наставили смо традицију квалитетног оспособљавања и усавршавања артиљеријског кадра. Обуку је у овој години обележила реализација садржаја које нисмо изводили дуже времена, попут бојних гађања које је извео дивизион и специјалних гађања помоћу осматрачког радара СНАР-10.

Мешовита артиљеријска бригада је савремен, добро организован и увежбан састав за извршавање задатака ватрене артиљеријске подршке јединицама Копнене војске на територији Србије. О борбеној спремности, оспособљености и техничкој опремљености нишких артиљераца довољно говори податак да у првој минути борбених дејстава могу из артиљеријских и ракетних оруђа избацити шездесет тона челика. Разговарали смо са командантом тог састава Војске Србије пуковником Сашом Недељковићем о резултатима и достигнућима јединице, променама у роду артиљерије и осавремењивању борбених система.

■ *Господине пуковниче, да ли је Мешовића артиљеријска бригада у организационом смислу добила коначан облик и који су тежишни задаци бригаде,*

њених дивизиона и батаљона?

– У Мешовитој артиљеријској бригади се од 2007. године спроводе организацијске промене, које су управо ових дана завршене. Сада имамо јединицу спремну да на прави начин одговори безбедносним изазовима и претњама. Нашу бригаду чини седам артиљеријских састава нивоа дивизиона и батаљона. Имамо 730 професионалаца, од којих једну трећину чине старешине. Командни дивизион је значајан за артиљеријску бригаду јер је опремљен средствима за осматрање, прикупљање и обраду података. Топовско-хаубички артиљеријски дивизиони 152 мм М84 обезбеђују артиљеријску подршку на кључним правцима извођења борбених дејстава, на даљинама до 24 километара, док је мешовити артиљеријско-ракетни дивизион предвиђен за тежишне задатке одбране или напада у борбеним дејствима Војске Србије. Једино су топовски артиљеријски дивизиони 130 мм М46 опремљени средствима старије генерације и планирамо да их у наредном периоду заменимо савременим цевним оруђима. Морам да нагласим да наш логистички батаљон омогућава самосталан рад свих дивизиона на целој територији Србије. У бригади влада такмичарски дух и увек је тешко одабрати најбоље у конкуренцији добрих војних колектива. У овом тренутку, најбољи у јединици је први топовско-хаубички дивизион, којим командује мајор Слободан Васиљевић.

■ *Пажњу привлачи чињеница да у Кошњеној војсци постоји засебна артиљеријска бригада, али не и оклопно-механизована. Зашто је то тако?*

– Бригаде Копнене војске имају самосталне артиљеријске дивизионе, међутим, потребе савременог ра-

кретом

товања захтевају јачу и комплекснију ватрену подршку са системима већег калибра и домета. Једноставно, није се желело да Копнена војска остане без одговарајуће и квалитетне ватрене подршке.

■ *Којим борбеним оруђима и системима располаже Мешовића артиљеријска бригада и која је њихова ватрена моћ?*

– У јединици имамо топове хаубице 152 мм (нора), топове 130 мм М-46, ЛРСВ 128 мм М-77 (огањ) и ЛРСЧ 262 мм (оркан). То су средства, углавном, прве и друге генерације, али малим улагањима у развој и преласком на самоходне верзије, она би била на нивоу треће генерације. Уосталом, то је већ учињено у оружаним снагама Француске, Немачке и Велике Британије. Предвиђено је и да се пројектили које имамо у Војсци Србије развијају и допуне за дејства на већим даљинама.

Важно је нагласити да су борбена средства функционално исправна. Из њих може да се, током првог минута ватреног дејства, испали скоро 750 пројектила, а по завршетку првог сата, више од 8.200 пројектила. Ако кажемо да на тај начин обезбедимо адекватну ватрену подршку на површину од 350 хектара, онда је јасно да Мешовита артиљеријска бригада има изузетну ватрену моћ.

■ *Како вреднујете резултате обуке у Мешовићој артиљеријској бригади током последње године?*

– Комплетан састав реализовао је интензивну обуку. Током оспособљавања изведене су и три тактичке вежбе, девет батеријских бојних гађања, на којим су остварени одлични резултати. Тежиште обучавања Команде бригаде и потчињених команди за извршење задатака прве

мисије Војске Србије реализовали смо на пет вежби, док су јединице чета–батерија извеле три вежбе на терену. Значајно је и учешће првог топовско-хаубичког артиљеријског дивизиона на вежби „Дипломац“, где су после дужег времена реализована и посредна артиљеријска дивизиона бојна гађања. Потребно је унапредити брзину реаговања састава приликом дејствовања по покретним циљевима и премештања на наредне ватрене положаје. Показатељи ватрене и тактичке обучености говоре да припадници Мешовите артиљеријске бригаде имају одговарајуће оперативне способности за извршавање задатака.

Наше опредељење јесте да се професионални војници, подофицири и официри у јединици увежбавају за све што је предвиђено, како би се састав оспособио за самосталан рад, дејства и ангажовање у првој мисији. Зато смо реализовали садржаје оспособљавања који више година нису извођени и они су обележили обуку у овој години. Пре свега мислим на бојна гађања која је извео дивизион и специјална гађања помоћу осматрачког радара СНАР-10, која обухватају рикошетна, вертикална, темпирна, гађања пројектилима специјалне намене и гађања у условима слабије видљивости. На тај начин наставили смо традицију квалитетног оспособљавања и усавршавања артиљеријског кадра.

■ *Историја радовања нас учи да су велике битке, по правилу, зајочинале артиљеријским припремама. Да ли то важи и данас и какви су томази у Вашој јединици учињени на плану осавремењавања рода?*

– Савремени ратови показују да су артиљеријске припреме и даље потребне, мада данас постоје много већи захтеви када је реч о брзини, прецизности и селективности ватре. Чињеница је да има доста простора за осавремењавање српске артиљерије, превасходно у делу модернизације система управљања ватром, метеоролошких радара, средстава за извиђање и обраду података и пренос података до самих оруђа. Ради се и на повећању домета артиљеријских оруђа, применом нових врста пројектила и упаљача, значајнијем коришћењу савремене технологије и нових система веза, што ствара услове да мањи број људи опслужује средства и гарантује већу ефикасност. Ипак, основни захтев савремене артиљерије јесте да артиљеријска оруђа буду самоходна, што омогућава већу покретљивост, брзо премештање и смањује време боравка на ватреном положају. Свако осавремењавање артиљеријских система треба да прати и усавршавање људства за модификоване начине рада и примену нових стандарда. ■

Зоран МИЛАДИНОВИЋ